

Theodor Aman

- 1831 Se naște la 20 martie, fiu al bogatului negustor de origine cuțovlahă Dimitrie și al Despinei Paris (Pepica). Noul născut avea să fie botezat Theodor, la Câmpulung, unde familia se refugiase din Craiova în timpul epidemiei de ciumă, început în anul 1828.
- 1834 Theodor Aman va studia la Școala Centrală din Craiova cu profesori celebri la vremea respectivă cum ar fi: Aaron Florian, Ioan Maiorescu sau pictorul Constantin Lecca.
- 1846 Adolescentul Aman își continuă studiile la Colegiul Sfântul Sava din București, unde îi va avea profesori pe: Al. Treboniu Laurian, Costache Aristia, Aaron Florian (care se mutase de la Craiova la București) și la desen pe pictorul de origine croata Carol Wallstein.
- 1850 Simpatizant al revoluției pașoptiste europene Theodor Aman, alături de mulți alți tineri din generația sa, pleacă la Paris pentru studii. Aici va studia la École des Beaux-Arts cu doi celebri artiști ai epocii Michel Martin Drolling și cu François-Éduard Picot, ambii discipoli ai marelui pictor Jacques-Louis David, unul dintre cel mai mari promotori ai neoclasicismului și unul dintre artiștii oficiali ai împăratului Napoleon I.
- 1852 Reia teme istorice și pictează *Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazu* și va deține primul atelier la Paris în Rue Lafayette nr. 3.
- 1853 Expune pentru prima dată la Salonul Oficial de la Paris, un autoportret la vârsta de 22 de ani.
- 1854 Pictează *Bătălia de la Oltenița*, lucrare pe care va reuși să o vândă sultanului, în timpul unei călătorii întreprinse la Istanbul.
- 1855 Expune în cadrul Expoziției Universale de la Paris lucrarea *Bătălia de la Alma*, fiind pentru prima dată când un artist român prezenta o lucrare inspirată de un eveniment contemporan la care fusese martor.
- 1856 Primește rangul de pitar de la domnitorul Barbu Știrbei, acesta sfătuindu-l să-și continue studiile la Paris.

- 1857 Expune din nou la Salonul Oficial de la Paris două lucrări *Vânători și zuavi în fața Sevastopolului* și *Țigancă din Valahia*, în același an pictând alegoria *Unirea Principatelor*.
- 1858 Revine definitiv în țară, după o călătorie de documentare artistică la Roma, Veneția și Milano. Se stabilește la București unde închiriaza un apartament cu șase odăi pe ulița Râureanu.
- 1859 Începe să lucreze, în special la comandă, numeroase portrete pentru familiile înstărite ale vremii.
- 1861 Finalizează lucrarea monumentală care înfățișează ședința solemnă în care s-a votat la 24 ianuarie 1859 dubla alegere a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, aceasta fiind o comandă făcută de către Dimitrie Bolintineanu, din postura de ministru al Instrucțiunii Publice, pentru care a fost plătită suma de 600 de galbeni.
- 1864 Alături de prietenul său pictorul Gheorghe Tattarescu, după înaintarea mai multor memorii către autoritățile statului va reuși să înființeze Școala de Belle-Arte din București. La acea dată în tot sud-estul Europei exista o singură școală de acest gen, deschisă la Atena în anul 1837, unde se studia doar sculptura și desenul.
- 1865 Theodor Aman se va căsători cu Ana, fiica paharnicului Iordache Politimos și a Zincăi, familie românească veche, cu origini boierești încă din vremea lui Mihai Viteazu. La nuntă au participat unele dintre cele mai importante personalități ale epocii în frunte cu Mihail Kogălniceanu și Cezar Bolliac. În același an Theodor Aman reușește să organizeze la București prima expoziție a artiștilor în viață, eveniment inaugurat pe data de 25 aprilie la care vor expune, alături de el, cei mai importanți artiști din Principate la acea vreme: Gheorghe Tattarescu, Carol Popp de Szathmari, Henri Trenk, Karl Storck, Fidelis Walch și G. Panaitescu-Bardasare.
- 1866 Contractează un împrumut în vederea construirii unei case pe strada Clementei (actuala C.A. Rosetti). Casa este proiectată în stil neoclasic, iar interiorul va fi decorat chiar de către Aman.
- 1867 Participă cu mai multe lucrări la Expoziția Universală de la Paris împreună cu Gheorghe Tattarescu și Gheorghe Panaitescu.
- 1868 Primește Medalia de onoare la a doua ediție a *Expoziției artiștilor în viață*.
- 1869 Se termină lucrările la reședința Aman care va deveni un important centru cultural și artistic în viața capitalei. În același an primește sarcina să schițeze viitoarea coroană regală și Ordinul Coroana României. Participă la *Expoziția industrială* de la Craiova unde prezintă portretele familiei sale.
- 1870 Participă la București la *Expoziția artiștilor în viață*.
- 1872 Începe să lucreze în tehnica gravurii și va realiza o serie de portrete cum ar fi Mihai Viteazul, Matei Basarab, Tudor Vladimirescu, Enăchiță Văcărescu, Cezar Bolliac sau Ion Heliade-Rădulescu, dar și o serie întreagă de lucrări inspirate din viața și obiceiurile lumii rurale. Toate acestea îl vor face pe Theodor Aman să fie acceptat ca membru în Societatea Acvafortiștilor din Franța. Participă la a IV-a ediție a *Expoziției artiștilor în viață*.

- 1873 Participă cu 17 lucrări la Expoziția Universală de la Viena.
- 1874 Participă la a V-a ediție a *Expoziției artiștilor în viață*.
- 1876 Deschide o expoziție personală în propria casă, eveniment ce va rămâne memorabil în istoria artei românești.
- 1878 Primește Ordinul Național „Steaua României” în grad de ofițer pentru meritele sale deosebite în promovarea artei românești.
- 1881 Participă la a VI-a ediție a *Expoziției artiștilor în viață* alături de Nicolae Grigorescu, Gheorghe Tattarescu, Ion Andreescu, V.D. Mirea, Sava Henția, Henri Trenk și Constantin Daniel Stahi.
- 1883 Deschide o expoziție retrospectivă cu peste 130 de lucrări de pictură și gravifică în sălile Stavropoleos din București.
- 1884 Călătorește la Paris, Veneția, Torino, Milano și Viena.
- 1889 Deschide cea de-a doua expoziție retrospectivă, iar la data de 10 mai primește Ordinul „Coroana României” în grad de comandor.
- 1890 Deschide ultima sa expoziție retrospectivă la București.
- 1891 Se stinge din viață la reședința sa din București, care va reveni ulterior printr-un act de vânzare statului român care va prelua astfel toate operele de artă aflate în casă, dar și creditul contractat de Theodor Aman cu mulți ani în urmă pentru construcția acestei clădiri.